

Han bor i ett hus som står ute om natten,
under fullmånens sken, alldeles intill skogen.
Nu ligger han och sover, han som heter Helmer.
Han som snart ska vakna till en alldeles ny dag.

Tuppen gal ikapp med väckarklockan, just när solens första morgonstrålar kittlar Österbom på ena örat. Det är dags att stiga upp. Dags att koka kaffe. Dags att titta ut genom köksfönstret ...

Det bästa Helmer vet är att sitta på kökstrappan så här i början av juni. Med en kaffekopp i handen och doften av nyutslagen syren i näsan.
– Åhh, säger Österbom, kaffe är susen, det!